

I

ВОЛИНСЬКО-ПОЛІСЬКІ ГОВІРКИ

УДК 811.161.2'282.3(477.82)

Григорій Аркушин
(Луцьк)

ЗАХІДНОПОЛІСЬКІ НЕВІДМІНЮВАНІ ДЕРИВАТИ З СУФІКСАЛЬНИМ -К-

Проаналізовані невідмінювані слова (прислівники, частки, вигуки) із суфіксальним -к-, що привносить зменшено-пестливі відтінки у значення дериватів, з яких деякі пізніше ставали дедемінтивами.

Ключові слова: західнополіський діалект, суфіксальний -к-, зменшено-пестливий відтінок.

Аркушин Г. Западнополесские неизменяемые образования с суффиксальным -к-

Проанализированы неизменяемые слова (наречия, частицы и междометия), у которых суффиксальный -к- надает дериватам уменьшительно-ласкательный оттенок у значение, часть из которых превратилась в дедеминтивы.

Ключевые слова: западнополесский диалект, суффиксальный -к-, уменьшительно-ласкательный оттенок.

Arkushyn G. The Western Polessian Indeclinable Structures with the Suffixal "-k-"

Indeclinable words (adverbs, particles and exclamations) with the suffixal "-k-" which add the diminutive-hypocoristic shade of meaning to derivatives, some of which have become diminutives, are examined in the article.

Key words: the Western Polessian dialect, the suffixal "-k-", diminutive-hypocoristic shade of meaning .

Одним із найдавніших словотворчих формантів зі зменшено-пестливим значенням є суфікс -к-, реконструкцію якого для праслов'янської епохи подав С. Вархол: -ikъ, -ika; -ъкъ, -ъкъ, -ъко, -ъко, -ъка, -ъка [13, с. 4-5]. Активність *-k- відзначена і в багатьох індоєвропейських мовах [13, с. 16]. А внаслідок словотвірно-фонетичних та морфологічних комбінацій на основі базового -к- виникли різні суфікси принаймні ще в епоху балто-слов'янської спільноти [13, с. 17] переважно зі зменшено-пестливим та збільшено-згрубілим відтінком у значенні. Такі наростики творять експресиви від різних частин мови, але насамперед від іменників включно з власними іменами та від прикметників [13, с. 18]. Про використання цих формантів ув іменних частинах мови (іменнику, прикметнику, числівнику та займеннику) ми вже писали в окремій статті "Західнополіські деривати з суфіксом -к(-а)" [1], див. також нашу монографію "Іменний словотвір західнополіського говору" [2].

Темою ж нашого дослідження є аналіз експресивних / умовно експресивних дериватів із суфіксальним (базовим, п. *podstawowym*) -к- у невідмінюваних словах, насамперед у прислівниках, модальних словах, частках та вигуках. Джерельною

I. Волинсько-поліські говірки

базою послужили власні польові записи, більшість яких уміщено у двотомному "Словнику західнополіських говірок" (Аркушин), а також "Дыялекктны слоўнік Брэстчыны" (ДСБ) і фіксації прислівників Ю. Громика (Громик; Громик-1).

Прислівник

Аналізуємо прислівники, які мають у своїй будові суфіксальний *-к-* переважно зі зменшено-пестливим відтінком. Поза увагою залишаємо досить велику частину утворень із суфіксами *-енък-*, *-есенък-*, *-ісінък-* та ін., оскільки ці деривати, допускаємо, могли бути утворені безпосередньо від відповідних суфіксальних прикметників (пор.: *тихенъкий* > *тихенъко*, *близесенъкий* > *близесенько* і т.д.), а також не аналізуємо структури, у яких суфіксальний *-к-* не несе експресії (напр.: *влітку*, *завшики* та ін.).

Серед усіх прислівниківих формантів з базовим *-к-* найуживанішим є власне сам суфікс *-к-*, деривати з яким відомі в усіх українських говорах; інші форманти менш поширені (пор. наведені нижче приклади). Суфікси подаємо в алфавітному порядку, при цьому зауважимо, що часто відмінності між суфіксами у розглянутих дериватах виникали лише внаслідок фонетичних особливостей деяких говірок, пор.: *тáмика*, *тáмека* і *тám'ika*, *тúтичка* і *тúтешка* та ін., хоч в інших говірках це могли бути різні форманти. Паралельність у визначенні прислівниківих суфіксів також залежить від способів встановлення твірної основи / основ, пор.: *вóдека* < *во (ось) де* (-*к-* суфікс), *тáмока* < *там* (суфіксальний *-ок-*), *тáмока* < *тамó* (суфіксальний *-к-*), *тúтаки* < *тут* (суфіксальний *-ак-*), *тúтаки* < *тúта* (суфіксальний *-к-*), тобто такі деривати кваліфікуємо як двомотивовані.

-ак- (з кінцевим *-a*, *-u* || *-i*): *тáмака* (ДСБ, с. 226), *тúтака*, *тúтак'i* (Громик-1, с. 212), *откúл'ака* (Громик, с. 10), *оц':ул'ак'u* (Громик, с. 10), *тóчака* || *тóчаке* ‘тоді’ (Громик, с. 11), *дз'іс'ака* (Громик, с. 13).

Паралелі: с-п. *тúтака* (Лис, с. 217), *тамака*, *теперака* (Машеве I, с. 453); вол. *по́сьляке* ‘потім’ (Корzonюк, с. 188); наддсян. *г'éвака* (Пшепюр, с. 148); пор. *тúтака* (ЕСУМ V, с. 686), *сюдáк*, *сюдáка* (ЕСУМ V, с. 493), *тýдайка* (ЕСУМ V, с. 669).

Інослов'янські паралелі: біл. *тúтака*, *тýдака*, *тýдако*, *тýтакай* (СБГ ПЗБ V, с. 150), *тáмака* (СБГ ПЗБ V, с. 82); п. *tutak* (Indeks II, с. 411; SW VII, с. 173), *dzisiak* (SW I, с. 658); болг. *тýтакси* ‘зараз’ (БУС, с. 699).

-ачк- || -ашк- (з кінцевим *-a*, *-ai*. *-u* || *-i*): *záвтрачка* || *záвтрачкаi*, *záвтрачки* || *záвтрашки* || *záвтрашк'i*, *тúтака* (ДСБ, с. 234), *с'огóд'н'ачка* (Громик, с. 13).

Паралелі: пор. зак. *насід'ачки*, *належáчки*, *настойáчки* (Дзен III, к. 457).

Інослов'янські паралелі: біл. *трóшачка*, *трóшачкi*, *трóшачку* (СБГ ПЗБ V, с. 127), *тýтацька* (СБГ ПЗБ V, с. 150), *тáмацька*, *тáмацькi* (СБГ ПЗБ V, с. 83).

-ек- (з кінцевими *-a*, *-i*): *гóндека* || *уńьдека* ‘там’ (< *уньдо*) (ДСБ, с. 239), *тámэка* (ДСБ, с. 226), *тўтека*; фіксації Ю. Громика: *ónдека*, *гóндека* (Громик-1, с. 213), *гиндекá* (Громик-1, с. 214), *стўл'ек'i* ‘звідтіль’ і *скўл'екa*, *скўл'ек'i* ‘звідкіль’ (Громик, с. 9), *откўл'екa* (Громик, с. 10), *от:ýл'екa* (Громик, с. 10).

Паралелі: с-п. *тўтека*, *тўтека* (Лис, с. 217), *тámека* (Лис, с. 210), *m·e|n·er·екa*, *zar·eзko* (Машеве III, с. 210); сх-п. *тámекi* (Лис, с. 210); зак. *ónдека* (МСГГ, с. 125); пор. з різних діалектів: *гéндека* (Желех, с. 139), *ónдека* (Желех, с. 569; Гр III, с. 54), *тўтека* (ЕСУМ V, с. 686).

Інослов'янські паралелі: біл. *тámека*, *тámэка*, *тámакi* [Тур V, с. 133], *тўтэка* [Тур V, с. 166].

-ен'к- || -eíк- || -íйк- (з кінцевими *-i* || *-i*, *-o*, *-y*): *бигéн'ко* || *бигéйко* || *б'ігéйко*, *дóбрéйко*, *скорéйко*, *хутéйко*, *помалéн'ку* || *помалéйку*, *тўтэнъкi* (ДСБ, с. 234), *тáмен'ки* || *тám'íки*, *багáтен'ко* || *багáтейко*, *мáлен'ко* || *мáлейко*, *чимáлейко*; із фіксації Ю. Громика: *тáмен'ка*, *тáмейки* (Громик, с. 8), *тўтен'ка* (Громик, с. 10), *тепéрен'ки* (Громик, с. 13).

Паралелі: наддн. *тўтеньки*, *тўтейка* (Шило, с. 258), *тўдийка* ‘тоді’ (Шило, с. 257), *тодийка* ‘тоді’ (Шило, с. 254); бойк. *скорейко* (Ониш II, с. 225); гуц. *тáменъкi* (ГГ, с. 181), *túteńka* (Janów, s. 243); бук. *багатéн'ко*, *скуповáтэн'ко* (Лук'янюк, с. 16); зак. *тихéн'ко*, *тихíе́йко*, *ле"гíе́йко* (Дзен III, к. 458), *помáленькы* (Сабадош, с. 253), *тáменъкa* (МСГГ, с. 188), *тўтенька*, *тўтеньки* (МСГГ, с. 198); лемк. *помаленькы* (Пиртей, с. 223); слоб. *выйщенько* [Авдеєва, с. 66]; пор. з різних діалектів: *гéнденъкi* (Желех, с. 139), *тáменъка*, *тáменъкi* (Желех, с. 946; Гр IV, с. 246; ЕСУМ V, с. 510), *тепéренъка* (-еньки) (Желех, с. 956), *тепéренъка*, *тепéренъкi* (Гр IV, с. 255; ЕСУМ V, с. 547), *тепéренъко* (Гр IV, с. 255), *помалéньку* (Гр III, с. 292), *поманéньку* (Гр III, с. 293), *хутéн'ко* (Гр IV, с. 420), *тўтенька*, *тўтеньки* (ЕСУМ V, с. 686).

Інослов'янські паралелі: біл. *belen'ka*, *čусcелька* [13, с. 154]; рос. *áженьки* (СРНГ 1, с. 210), *помалéньки*, *помалéньку* (СРНГ 29, с. 195), *поманéньку* (СРНГ 29, с. 197), *тўтеньки* (Даль IV, с. 445); п. *słabienko*, пор. *takutenko* [13, с. 195].

-ечк- (з кінцевими *-a*, *-i* || *-i*, *-y*): *тўтечка* || *тўтэчка* (ДСБ, с. 234), *тáмечка* (ДСБ, с. 226), *тáмечку* (Громик, с. 8), *вónдечка*, *ónдечки* || *ón'd'eчki*, *вóz'd'eчki*, *вóz'deчка* (Громик, с. 7), *стўл'ечка* ‘звідтіль’ (Громик, с. 9), *от:ýл'ечk'i i ou':ýл'ечка* (Громик, с. 10), *тўтечки* (Громик, с. 10), *гéндежки* || *г'eндечk'i* ‘ось там’, *гóз'deчk'i*, *тепéречка*, *потóмечка*, *трóшечки*.

Паралелі: наддн. *вóдечки* ‘ось там’ (Шило, с. 78); гуц. *тáмечки* (ГГ, с. 181), *тáмечкi* (Негрич, с. 166), *túteczka* (Janów, s. 243), *ónдечкi* (Негрич, с. 126); бук. *гéздéч'k'i*, *сполúdnéch'ka*, *лигóнéch'ko* (Лук'янюк, с. 16); зак. *záразечка* (МСГГ, с. 63), *ónдечка* (МСГГ, с. 125), *тáмечка* (МСГГ, с. 188); лемк. *трóшечкы* (Пиртей, с. 289); слоб. *тўтечки*

I. Волинсько-поліські говірки

(СУСГ, с. 210), *ажо́ндечки, ажо́сьдечки* [Авдеева, с. 19]; степ. *тáмечк’и, тák’ечк’и* ‘отак’, *тóтечк’и* (Горбач, с. 370), *типеречки* (СДЛ, с. 191); південно-східне *тóтечк’и* (Горбач, с. 358); пор.: *гéндечка* (Желех, с. 139), *ónдечка, óндечки* (Гр III, с. 54), *тáкечки* (Желех, с. 945), *тáмечка* (Желех, с. 946), *тáмечка, тáмечки* (Гр IV, с. 246; ЕСУМ V, с. 510-511), *трóшечка* (Желех, с. 987; Гр IV, с. 288), *трóшечки* (Гр IV, с. 288), *нíнечка* (Гр II, с. 564), *тепéречка (-ечки)* (Желех, с. 956; Гр IV, с. 255; ЕСУМ V, с. 547), *тóтечка, тóтечки* (ЕСУМ V, с. 686).

Інослов’янські паралелі: біл. *анікóлечкі* (Гом, с. 15), *трóшэчкі* (СБГ ПЗБ V, с. 127); рос. *никóлечки* (Деулино, с. 344), *помáлечку* (СРНГ 29, с. 196), *смалéчка, смалéчку* (Деулино, с. 526), *тóнечко* (Дон, с. 529), *трóшечки* (Дон, с. 533); п. *troszeczka* (SW VII, s. 111).

-ик- (з кінцевими *-a, -и || -i, -y*): *додóмика, знóвика, тáмика* (ДСБ, с. 226), *гéндика || гónдика* (ДСБ, с. 239), *тóтика, тепéрика*; із фіксацій Ю. Громика: *тáмика (tám’ika)* (Громик-1, с. 213-214), *тáмики, тáмикай, тамикавó* (Громик, с. 8), *tám’ik’i* (Громик-1, с. 214), *тóтик’i* (Громик-1, с. 212), *тóтики i тóтика, тóтикай* (Громик, с. 10), *тóтика* (Громик-1, с. 212), *тóдыйкы* (Громик, с. 11), *тепéрику* (Громик, с. 13), *тип’íрика, топ’íрики, дип’íрикай, доп’íрику* (Громик, с. 13).

Паралелі: с-п. *тáміка, тáмика, тáмики* (Лис, с. 210); сх-п. *тáмика, тáмики* (Лис, с. 210); вол. *знóвика* (Корzonюк, с. 131), *тáмика* (Корzonюк, с. 235), *тóтика* (Корzonюк, с. 242), *типáрика* (Корzonюк, с. 237); пор. *тáмика, тáмики* (ЕСУМ V, с. 511).

Інослов’янські паралелі: біл. *тáмыка* (СБГ ПЗБ V, с. 82).

-ил’к- (з кінцевим *-a*): *вкóчилька* ‘коли’ і *втóчил’ка* ‘тоді’ (Громик, с. 11).

-ин’к- || -ін’к- (з кінцевим *a*): *тáмин’ка, тепéрин’ка*.

Паралелі: с-п. *тóтиньки* (Лис, с. 217); бойк. *трошіньки* (Ониш II, с. 303); гуц. *тáминька* (ГГ, с. 181), *tamínky* (Janów, s. 234); пор.: *тепéрінька* (Желех, с. 957), *тóтиньки* (ЕСУМ V, с. 686).

Інослов’янські паралелі: болг. *сегýнка* (Геров V, с. 156).

-ис’к- (з кінцевим *-a*): *спотóмис’ка в’íку* ‘здавна’.

Інослов’янські паралелі: *zaryško* (SW VIII, s. 244).

-ичк- (з кінцевими *-a, -и || -i, -o, -y*): *знóвичка, знóвичку, тáмичка, тáмички, тóтичка, тóтичка || тóтычка* (ДСБ, с. 234), *тóтичка, тóтичк’i* (Громик-1, с. 212), *тутичкагó* (Громик, с. 10), *тóдичка* (Громик, с. 11), *тáмичка (tám’ícka)* (Громик-1, с. 214), *потóмичка* (Громик, с. 12), *тыпéрычка* (ДСБ, с. 234), *тыпíрычко* (ДСБ, с. 234), *тепéричка* (Громик, с. 13), *тип’íричко, доп’íричк’i* (Громик, с. 13).

Паралелі: наддн. *тáмички* (Шило, с. 249); бойк. *теперичка, теперички* (Ониш II, с. 284); бук. *тáмички* (СБГ, с. 538); гуц. *тепéричк'и* (МСГГ, с. 190); слоб. *тепéрички* (СУСГ, с. 203).

Інослов'янські паралелі: рос. *тепéричка* (Дон, с. 527); болг. *сегýичка* (Геров V, с. 156), *сегýичка* ‘зараз; ось-ось’ (БУС, с. 616).

-ік- (з кінцевими *-a, -ai*): *д'іс'іка* і *д'іс'ікай* || *дз'іс'ікай* ‘сьогодні’ (Громик, с. 13), *гун'дз'ікá*, *гун'дз'ікагó* (Громик-1, с. 213), *стúл'іка* ‘звідти’ (Громик-1, с. 215), *сц'ул'іка* (Громик-1, с. 216).

Паралелі: бойк. *нýніка* (Ониш I, с. 490); зак. *нынікы* (Сабадош, с. 208); пор.: *támika* (Желех, с. 946; ЕСУМ V, с. 511), *нýніка* (Гр II, с. 564), *тудíйка* (ЕСУМ V, с. 669).

Інослов'янські паралелі: біл. *cepérika* [13, с. 154].

-ічк- (з кінцевим *-a, -i, -o*) *так'ічки* ‘так’, *стúл'ічка* ‘звідтіль’ (Громик-1, с. 215), *скúл'ічка* ‘звідкіль’ (Громик, с. 9), *сц'ул'ічка* (Громик-1, с. 216), *с'огóд'н'ічки* і *с'óд'н'ічка* (Громик, с. 13), *сóд'н'ічко* (Громик, с. 13).

Паралелі: лемк. *заразічки, заразіцькы* (Пиртей, с. 87); пор.: *zárazíčki* (ЕСУМ V, с. 15).

Інослов'янські паралелі: біл. *velíčko* [13, с. 154]; ч. *maličko* [13, с. 217]; болг. *blízičko, bъrzičko, lèkičko* [13, с. 39]; мак. *lubavičko, lesničko* ‘м’яко’ [13, с. 48]; словен. *máličkaj* ‘дуже мало’ [13, с. 71].

-к- (з кінцевими *-a, -o, -om, -u || -i || -e, -y*): *цимálко* ‘багато’, *чýт'к'i* ‘трішечки, чуть-чуть’, *zárika* (< *zári* ‘зараз’), *zárazki* || *zárasck'i* || *zárasck'e*. *знóвка, támka, támk'i, týtuki, týdaki* (< *туда*), *týdika* || *týdeka*, *додóмку* ‘додому’, *трóшки* || *трóšik'i*, *кátku* ‘трішечки’, *не пámk'i* ‘не беручи до уваги’, *с'огóдн'íka* || *с'óд'н'íka* || *ц'ódn'íka, потóмка, nóc'l'ička* ‘потім’, *с'éндика-тéндика* ‘сюди-туди’, *сл'iдкóм, бочкóм, спrávжски; дз'íc'a(ka)* (Горбач-1, с. 460), *тыпэрка* (Лексічны атлас, к. 12), *тепéрка* || *top'írka, спéришку* (ДСБ, с. 213), *нáночки* ‘наніч’ (ДСБ, с. 142); із фіксації Ю.Громика: *ónдека, гондекагó, óдек'i, вóдека, водекавó, вóз'dеки, вóз'dека, вóз'd'еки, вóз'd'iка, гóз'd'iка, óнд'eke, он'dz'ička* (Громик, с. 7), *týdk'i* (Громик, с. 11), *támki, támka, támkyj, тамкайвó* (Громик, с. 8), *támka* (Громик-1, с. 213), *týtuk'i* (Громик-1, с. 212), *стúл'ка* ‘звідти’ (Громик, с. 9), *дóтил'ка* і *дóсил'ка* (Громик, с. 10), *потóмка* (Громик, с. 12), *тепéрки* (Громик, с. 13), *типíрко, дип'íрке* (Громик, с. 13), *надвýрку, надвúрку, наподв'íрку* (Громик-1, с. 218).

Паралелі: поліські: *t|umka, t|umkai, t|amka, tip|erka, n|in'ka* [Жилко, с. 106]; с-п. *támka* (Лис, с. 210); сх-п. *támki* (Лис, с. 210); півд.-зах. наріччя: *k'apku, ц'apku* ‘трішки’ [Жилко, с. 105], *t|umka, t|umkai, t|amka, tip|erka, n|in'ka* [Жилко, с. 106]; вол. *дипíрке* ‘тепер’ (Корzonюк, с. 108), *типárke* (Корzonюк, с. 238); наддн. *нýніка, нýнька* (Шило, с. 186), *нýнька* (Горбач, с. 119, с. 233), *támkai, támka-vo* (Шило, с. 249), *týuka* (Шило, с. 257), *týtka, týtka*, *týtka*

(Шило, с. 258), *тámка* (Друль, с. 176; Горбач, с. 139, с. 185), *týtka*, *tutkavo* (Друль, с. 181), *tipérka*, *tiperkavó* (Друль, с. 177); бойк. *tepérka*, *tepérko*, *tepérky* (Ониш II, с. 284), *nínyka* (Ониш I, с. 490), *nísc'ka*, *nísc'kava* (Ониш I, с. 491), *óndeka*, *óndikavo* (Ониш II, с. 20), *támka*, *támki*, *tamkiva*, *tamkova*, *támkaki* (Ониш II, с. 278), *týtka*, *týtkiva* (Ониш II, с. 307), *tróška*, *tríški* (Ониш II, с. 303), дниська (Лесів, с. 132); гуц. *támka*, *támki* (ГГ, с. 181), *týjka*, *týtki*, *týtki* (ГГ, с. 189), *tamky*, *tamkyj* (Janów, s. 234); бук. *týtka*, *týtki* (СБГ, с. 556), *támka*, *támki* (СБГ, с. 538), *te"pírki* (УГР, с. 702), *týj(ky)*, *týtki* (УГР, с. 704), *znadvírku*, *dokúpk'u*, *bóč'kom* (Лук'янюк, с. 16); надсян. *tin'érka*, *dz'ic'ka*, *dz'ic'k'i*, *z'apac'k'i*, *tamk'i* (Пшепюр, с. 148); зак. *dñis'(ka, ki, ky)*, *nnis'(ka, ki, ky)*, *nisc'(ka, ki, ky)* (Дзен I, к. 116), *gев(-ка)* ‘сюди’ (Дзен I, к. 120), *týtka* (МСГГ, с. 198), *týjka*, *týjk'u* ‘тут’ (МСГГ, с. 196), *támky* (Сабадош, с. 349), *támky*, *támka*, *támki* [Брошняк, с. 19], *tepérka*, *tepérky* (Сабадош, с. 350), *tepérky*, *tepérky* (МСГГ, с. 190), *týjkys* (*týjka*), *támky* (*támka*), *áddekys* (*áddeka*), *gýndekys* (*gýndeka*), (*h)nísc'ky* “сьогодні”, *tipír'ky* “тепер”, *vónka* “зовні, надворі” [10, с. 151]; пор.: *крад(')kóm*, *kraç'kóm*, *крад-'kom* (Дзен III, к. 450); лемк. *dneska*, *gneska*, *hneska* (<*dnes* ‘сьогодні’) (Rieger, s. 44), *tneska* (Пиртей, с. 41), *teperky* (Rieger, s. 132), *ádêka*, *ádêkal'*, *ádika* ‘недавно’ (Латта, к. 302), *tróshky* (Пиртей, с. 289), *trósky* (Латта, к. 304); слоб. *байдúжки* [Авдеева, с. 24], датися впóмки ‘запам'ятатись’ [Авдеева, с. 77], *znézínska* || *znézímkva* ‘зненацька’ [Авдеева, с. 146]; степ. *támki* (СДЛЛ, с. 190), *vkrádky* || *ukrádky* (Чаб I, с. 186); пор. фіксації у словниках: *gén'ka* (Желех, с. 139), *támka*, *támki*, *tamkíva* (Желех, с. 946; Гр IV, с. 246; ЕСУМ V, с. 511), *tepérki* (Желех, с. 957), *tepérka*, *tepérki*, *tepérkiva* (Гр IV, с. 255; ЕСУМ V, с. 547), *tróška*, *tróshki*, *tróshku* (Желех, с. 987), *tróška* (Гр IV, с. 288), *nínyka*, *nínyki* (Гр II, с. 564), *támkova* (ЕСУМ V, с. 511), *týtka*, *týtki*, *týtkíva* (ЕСУМ V, с. 686), *tepérkílya* (ЕСУМ V, с. 547), *razkóm* (ЕСУМ V, с. 1).

Інослов'янські паралелі: біл. *сённяка* (СБГ ПЗБ IV, с. 420), *dzíсяka* (Лексічны атлас, к. 12), *ónëka* (<*онё*) ‘он’ (Тур III, с. 257), *týtka* (Тур V, с. 166; СБГ ПЗБ V, с. 150), *támka* (СБГ ПЗБ V, с. 83), *tróška*, *tróshki* (Тур V, с. 154), *tróshku* (СБГ ПЗБ V, с. 127); рос. *потóмка*, *потóмки*, *потóмкось* (СРНГ 30, с. 292), *sédnitka* (Даль IV, с. 169), *senki* (Даль IV, с. 170), *támka* (Даль IV, с. 389), *týtka*, *týtki*, *týtko* (Даль IV, с. 445), *tudáka*, *tudyikas'* (Даль IV, с. 440), *tróshki* (Даль IV, с. 435), *vbejský* (Деулино, с. 75), *dvizjkom* (Деулино, с. 136), *kotkom* ‘перекатывая’ (Деулино, с. 245), пор. *nikóльki* ‘нисколько’ (Деулино, с. 344); п. *tamkaj* (Indeks II, s. 386), *tutka*, *tutki*, *tutku*, *tutkaj* (Indeks II, s. 411), *terazki* (Indeks II, s. 391), *zarak*, *zarazki* (SW VIII, s. 244), *troszka*, *troszkę*, *troszki*, *troszko*, *troszku* (Indeks II, s. 402), *troszka* (SW VII, с. 111);

н-луж. *dalocko, dajetko || daw'etko, skorko, tšoška* [13, с. 257]; болг. *ондка* [Геров III, с. 365], *тамка, тамкана* [Геров III, с. 365], *támka* (БУС, с. 679), *назáтка, нанапрéтка, насрéтка, дънъ́ска, есенъ́ска, зиму́ска, лéтоска, сно́шка* [Божков, с. 140], *отнапрéтка* [Божков, с. 141]; мак. *dlabočko* ‘глибоко’, *visočko* ‘високо’, *ranko* ‘рано’, *dalečko*; пор. з дитячого мовлення *novko, zelenko* [13, с. 48].

-ок- (з кінцевим *-a*): *týdoka* (Громик, с. 11), *týtoka* (Громик-1, с. 212).

Паралелі: с-п. *тутока* (Машеве I, с. 453; Машеве III, с. 212); лемк. *тамок* ‘тут’ (Пиртей, с. 281); степ. *tutók* ‘тут’ (Чаб IV, с. 141); пор. *támok* (Гр IV, с. 246; ЕСУМ V, с. 511), *tutók* (ЕСУМ V, с. 686).

Інослов'янські паралелі: біл. *týtoka* [Тур V, с. 166]; рос. *потомока, потомокось, потомотку* (СРНГ 30, с. 292), *týtoka* (Даль IV, с. 445), *támoka, támotka* (Даль IV, с. 389); п. *tamok* (Indeks II, с. 386; SW VII, с. 16), *tutok* (Indeks II, с. 411; SW VII, с. 173), *dzisiok* (SW I, с. 658); болг. *támoka* [Геров V, с. 322].

-он'к- (з кінцевими *-и, -о*): *шénon'ko* і *шénon'ki* (<*шéно*) ‘щойно’, *зáвtron'ki, támon'ki, týtonyki*.

Паралелі: бук. *додомón'ku, tихón'ko* (Лук'янюк, с. 16); зак. *тихón'ko, лигón'ko* (Дзен III, 458); пор. *знóвоньку* (Желех, с. 311), *támonyka, támonyki* (ЕСУМ V, с. 511).

Інослов'янські паралелі: рос. *támójko, támonyka(i)* (Даль IV, с. 389), *týtonyki* (Даль IV, с. 445).

-очк- (з кінцевими *-и, -о*): *гóz'd'очки* ‘ось тут’, *gún'd'очки* (Громик, с. 7), *mon'írochko* (Громик, с. 13), *xáinočko* (<*xáí-no* ‘згодом, потім’), *сліdóчком*; пор. *mon'íruchku* (Громик, с. 13).

Паралелі: зак. *нывróчку* (Сабадош, с. 208); слоб. *támochki* (СУСГ, с. 202); степ. *támochki* (СДЛЛ, с. 190).

Інослов'янські паралелі: біл. *támochka* (Тур V, с. 133); рос. *támochka* (Даль IV, с. 389), *támochko, támochki* (Дон, с. 524), *týtowtiki*, *týtowtka* (Даль IV, с. 445), *týtowtiki, týtowtko* (Дон, с. 535), *lubóchko* (Деулино, с. 285), *chúdóchku* (Деулино, с. 600).

-с'к- (з кінцевим *-o*): *bagáč'ko* (т + -с'ко= -ц'ко).

Паралелі: слоб. *bagáč'ko* (Авдеева, с. 19; Глухов, с. 19); пор. *bagáč'ko* (Желех, с. 8; Гр I, с. 17).

Отже, у західнополіських говірках виявлено досить багато прислівників із суфіксом *-к-* та ще 17 формантів із базовим *-к-* (-ак-, -ачк-, -ек-, -енък-, -ечк-, -ик-, -ильк- та ін.).

I. Волинсько-поліські говірки

Зауважимо, що насамперед трудність викликає кваліфікація *-к-* у прислівникових утвореннях. М. Пшепюрська підкреслювала: "Дуже живущим є також прислівниковий наросток *-ка*, *-кі*: *т'єрака*, *в'їттийка*, *туд'їйка...*" (Пшепюр, с. 148). Найчастіше *-к-* відносять до суфіксів суб'єктивної оцінки (напр., у дери-ваті *трóшки* [6, с. 240]) або називають його демінутивним суфіксом (в утвореннях *тамки*, *тутки* [8, с. 138]).

Ф. Жилко цей наросток кваліфікує інакше: "У діалектах виявляється і своєрідне розширення морфемної структури прислівників за допомогою суфіксів. Так, у південно-західних і поліських говорах (на захід від Дніпра) зустрічаються прислівники: *т'утка*, *т'уткаї*, *т'амка*, *тип'ерка*, *н'ин'ка*" [5, с. 106]; пор. ще: "Діалектні лексеми, ускладнені суфіксами *-ка*, *-ки*, *-кы*, *т' (д')*, *-й* типу *тамky*, *támkа*, *támki*, *támkym'*..." [4, с. 19].

В. Німчук переконливо довів, що це не суфікс, а частка, пор.: "До частини прислівників додається займенникового походження частка *-кы* (рідше *-ка*), яка, очевидно, первісно грава роль підсиленно-вказівної частки, але тепер у прислівниках її значення стерлося: *туйкы* (*туйка*), *тамкы* (*тамка*), *аддекы* (*аддека*), *гйндеkы* (*гйндеkа*), (*н)нис'кы* "сьогодні", *типир'кы* "тепер", *вонка* "зовні, надворі"" [10, с. 151].

Але кваліфікувати всі прислівникові суфікси як "розширювачі морфемної будови", очевидно, не варто. Так, автори "Словаря современного русского народного говора (д. Деулино Рязанского района Рязанской области)" слушно зауважують: "Спостереження над лексичним матеріалом говірки с. Деулино показують, що у всіх багатьох випадках відмінності у словотвірній структурі слів ніби ніяк не пов'язані з відмінностями у їх значеннях, тому в усіх таких випадках можна констатувати ніби словотвірну байдужість у передаванні одного і того ж змісту. Пор. такі приклади: *пешком* – *пéшей* – *пешаком* – *пéшем* – *пешкомá* – *пешкурой* – *пешкуром* – *пешомá* – *пéшью*; *нéслуши* – *неслúшиник* – *непослúшиник*; *затéнье* – *застéнье* – *затéнь*; *толкáчий* – *толкáчкий* і багато ін. Сюди ж можна віднести випадки використання зменшувальних за походженням суфіксів тільки як словотворчих; наприклад, *глазóк*, *слёzки*, *лапка* та ін. у всіх відношеннях співпадають зі словами тієї ж говірки *глаз*, *слёзы*. Однак така байдужість є, мабуть, вигаданою і свідчить лише про неповноту матеріалу, який не дозволив відзначити об'єктивні, але дуже тонкі відмінності у значеннях слів з близькою, але все-таки неоднаковою словотвірною структурою" (Деулино, 15).

У зафікованих вище прислівниках досить відчутна різниця у семантиці, яку привносить суфікс *-к-*, оскільки він різного походження: 1) *-к₁*, простий "розширювач" морфемної структури, за походженням підсилюально-вказівна частка: *тамка*, *тутка*, *зáразки*, *с'одн'їка* та ін.; 2) *-к₂*, зменшено-пестливий суфікс, деривати з яким уживають переважно в мовленні з дітьми: *нáночки* 'наніч', *тамцимáлко д'їток*, *гуз'mý чут'к'i-чут'k'i* *каc'ki*, *їдем* ужé, *дитíно*, *додóмку* і т.д.

У наших прикладах інші прислівникові суфікси дослідники одностайно відносять до демінутивних, напр., І. Матвіяс зазначає, що "якісним прислівникам, подібно до відповідних прикметників, властиві здрібніло-пестливі форми з суфіксами

-еньк-, -есеньк-, -ісіньк- [...]. За аналогією до наведених здрібніло-пестливі форми утворюються і від прислівників іншого типу: *тепереньки*, *тутеньки*, *таменьки*. Здрібніло-пестливі форми утворюються також за допомогою суфікса **-ечк-** від різних за значенням груп прислівників: *недалéчко*, *трóшечки*, *змáлечку*, *óсьдечки...*" [9, с. 117]. Такої ж думки і В. Забеліна: "Найбільшу підгрупу становлять прислівники, утворені суфіксальним способом, у тому числі і за допомогою демінутивних суфіксів: *тама*, *тамки*, *тамечки*, *таменьки*, *тута*, *тутки*, *тутоньки*" [8, с. 138]. Саме тому "діалектні словотвірні синонімні прислівникові ряди у порівнянні з літературними часто набагато більші..." [11, с. 127].

Крім цього, суфікси суб'єктивної оцінки "у прислівниковому словотворенні ... набули самостійного значення, утворюючи нерідко такі похідні прислівники, які навіть не мають відповідників серед прикметників, наприклад: *помаленьку*, *потихеньку*, *поволеньки*, *тепереньки*, *теперечки*, *недалечко*, *тутечки*, *трошки*, *трóшечки* та ін." [6, с. 240]. С. Вархол теж зазначає, що в українській літературній мові наявний прислівниковий формант **-ечко**, відсутній серед прикметників, пор.: *nedalečko*, *potróšečku*, *tróšečku*, *zmalečku* [13, с. 139], хоч не зовсім відповідає дійсності інше твердження польського дослідника, що "формант *-ečk-* приймають переважно префіковані деривати" [13, с. 139], – серед наведених вище прикладів із суфіксом **-ечк-** усі 17 прислівників безпрефіксні.

Як довели дослідники, частина дериватів від частого вживання безвідносно до вікового цензу як адресата, так і адресанта втрачає свою демінутивність, переходячи в розряд дедемінутивів (термін В. Статєєвої, див.: [12]). Такої ж думки Б. Кулик: "... Такі діалектні форми, як *тепереньки*, *теперечки*, *тутеньки*, *тамечки*, *осьдечки*, *ондечки*, *недалечко*, *змалечку* ... втратили пестливе значення" [7, с. 332].

За підрахунками В. Статєєвої, 94 % проаналізованих нею дедемінтивів – це утворення з продуктивними моделями, що мають суфікси **-ець**, **-ик**, **-ок**, менше з демінутивними суфіксами **-ук**, **-ина**, **-ечк(o)** [12, с. 17]. І дослідниця подала таку рекомендацію українським лексикографам: "Обов'язково окремими словниковими статтями варто було б подавати прислівники *холодком*, *дашком*, *пиріжком*, *рядком* (СУМ), оскільки вони утворені на базі орудного відмінка одн. уже дедемінтивів, а, по-друге, тому, що вони не мають відповідних початкових прислівників, по відношенню до яких їх можна кваліфікувати як демінутивні утворення" [12, с. 18]. Думаємо, що це слухне зауваження.

*

Серед інших невідмінюваних слів виявлено небагато дериватів з базовим **-к-**.

Дієслівна зв'язка

-ек- (з кінцевим **-а**): *йéс't'ека* ‘є’.

Паралелі: с-п. *естєка* (*йес·т'ека*) (Машеве I, с. 450).

Інослов'янські паралелі: біл. *есцека* [Тур II, с. 53, с. 183].

I. Волинсько-поліські говірки

Модальні слова та безособові дієслова

-к- (з кінцевим *-a*, *-и*, *-о*): *мéпки* ‘може’ (< *ме, ме б*) (*мéпки, вже ожéниц':а*), *мýсит'ка* || *мýсит'ки* (< *мýсит'* ‘мабуть’), значитка ‘значить’, *жáлко* ‘жалъ’, *не-видко*.

Інослов'янські паралелі: рос. *невíдко* ‘незаметно’ (Деулино, с. 332), *мóчка* < *мочь* (Деулино, с. 299).

Частки

-к- (з кінцевими *-a*, *-и* || *-e*, *-o*): *н'éка* ‘ні’, *егéжк'е* ‘так’, *на́в'ít'ки*, *на́вецько* ‘навіть’ (ДСБ, 139), *ныма́йка* ‘немає’ (ДСБ, с. 147).

Паралелі: пор. зак. *áйнок* (< *áйно*) (Дзен II, к. 262).

-ек- || -(ш)ек- (з кінцевим *-a*): *немáшэка* ‘немає’ (ДСБ, с. 145).

Інослов'янські паралелі: пор. подібні рос. деривати: *áженьки* (СРНГ 1, с. 210), *аинъка* ‘приветливый вопросительный отклик на обращение (чаще на обращение детей)’ (СРНГ I, с. 218), *аюшки* ‘вопросительный ласковый отклик на обращение или при переспросе не-рассыпанного, соответствует по значению словам *а?* *что?* (чаще в разговоре с детьми)’ (СРНГ 1, с. 301).

-ечк- (з кінцевими *-a*, *-и*): *тáкечки* ‘так’, *немáйечка*, *намáйечки* ‘немає’.

Паралелі: *тáкечки* (Желех, с. 945).

-(п')ік- (з кінцевим *-a*): *огэнціка* ‘он’ (огэнціка бусько ходыть) (ДСБ, с. 151).

-ичк- || -ічк- (з кінцевим *-и* || *-i*): *тáкички* || *тák'ічки*.

-очк- (з кінцевими *-o*, *-и*): *тáкочко*, *óс'очки* (< ось), *óс'очки*.

Паралелі: степ. *онинóчки*, *ониновóчки* ‘он’ (Чаб III, с. 51).

Вигуки

-ін'к- (з кінцевими *-a*, *-и*): *л'ýл'ін'ки-л'ýл'ін'ки!* (< люлі), *т'ýт'ін'ка-т'ýт'ін'ка!* (< тютю) ‘вигук для прикликання курей’.

Паралелі: *тютіньки* (ЕСУМ V, с. 695).

-к- (з кінцевими *-a*, *-и* || *-i*, *-o*): *óйко* || *гóйко* (*Бáбо!* – *Гóйко*, *дитинóчко*), *ши́т'ки* || *ши́т'к'i* ‘вигук, яким супроводжують підкидання дитини вгору’, *тóс'ки-тóс'ки!* ‘вигук, яким супроводжують дитяче плескання в долоні’, *góпки* (< *гон*), *бúс'к'i* ‘дит.: виражає падіння’ (< *бус'*); пор. такі вигуки: *ц'íпка-ц'íпка!* ‘для прикликання курчат’, *тáс'ка-тáс'ка!* ‘для прикликання каченят’, *трóс'ка-трóс'ка!* ‘для прикликання кролів’, *кýц'ки-кýц'ки!* ‘для прикликання поросят’, *мýн'ка-мýн'ка!* ‘для прикликання телят’, *а-ц'íпка!* ‘для проганяння курчат’, *а-лúчка!* ‘для проганяння телят’ та ін.

Паралелі: слоб. *бирюшки-бирюшки* ‘виг. для підкликання овець’ (Авдеєва, с. 31); степ. *опачки* ‘супроводжує якусь миттеву дію (стрибок, удар)’ (<*он*) (Чаб III, с. 54); пор. *трус'-ц'ке!* ‘вигук, яким відганяють овець’ (Мос, с. 71); пор. *тютьки* (ЕСУМ V, с. 695).

Інослов'янські паралелі: пор. рос. *ой-ей-еюшки* ‘ой-ой-ой’ (Десулино, с. 366).

-он'к- (з кінцевим *-и*; цей суфікс майже в усіх прикладах синонімічний суфіксу *-ін'к*): вигуки для приклікання домашніх птиць: *ц'іпон'ки-ц'іпон'ки!*, *т'ум'он'ки-т'ум'он'ки!*, *гул'он'ки-гул'он'ки!*, *тас'он'ки-тас'*! та ін.

Отже, серед демінутивних вигуків можна виділити дві групи: 1) вигуки, якими супроводжують якісь дії (переважно ігри) з малими дітьми, та 2) вигуки для приклікання (частіше) або відганяння (рідше) малих щодо віку домашніх тварин та птиць. Окремо стоїть вигук *óйко || гóйко*, яким відповідають на звертання дітей (зафікований лише в одному населеному пункті).

*

Висновки. Співвіднесеність західнополіських дериватів з іншими українськими діалектами та з іншими слов'янськими мовами відбиває стан інформаційного забезпечення сучасної україністики та славістики в цілому, тому паралелі відтворюють саме інформаційний стан, який може різнятися від реального. Паралелі до західнополіських дериватів з інших діалектів (а їх повнота, як уже зазначали, детермінована ступенем фіксації у різних джерелах) засвідчують, що частина афіксів і словотвірних моделей західнополіських говірок мають широкі міждіалектні й міжмовні зв'язки, інші – вужчі зв'язки або ж належать до ексклюзивних одиниць.

Найбільше паралелей знаходимо до прислівників *тұтки*, *тамки*, *тамоки*, *тутаки*, *теперечки* та ін. у сусідніх мовах – білоруській, польській та російській, серед південнослов'янських – у болгарській та македонській. Засвідчена кількість цих дериватів (лише на основі інформаційного забезпечення) дозволяє припустити, що саме західнополіський говір найбільш повно реалізовує свої словотвірні можливості. Крім цього, зафіковано багато утворень, паралелей до яких не виявлено ні в інших українських діалектах, ні в інших слов'янських мовах, пор.: *б'ігéн'ко*, *зáвтрачка || зáвтрачай*, *зáвтрачки || зáвтрашки*, *стул'ек'i* ‘звідтіль’, *скул'ек'i* ‘звідкіль’, *с'одн'ика*, *хайночко*, *бýко || гóйко*, *шийт'к'i!*, *мéпки* ‘може’ (< *ме*, *ме б*), *мýсит'ка || мýсит'ки* (< *мýсит'* ‘мабуть’), *значитка* ‘значить’ та ін. Отже, це дозволяє говорити про деякі оригінальні риси західнополіського діалекту у словотворенні невідмінюваних слів.

Умовні скорочення назв джерел

Авдеєва – Авдеєва М. Т. Словарик українських говорів Воронежської області / М. Т. Авдеєва. – Т. I. – Воронеж : ИПЦ ВГУ, 2008. – 227 с.

Аркушин – Аркушин Г. Словник західнополіських говірок : у двох томах / Г. Аркушин. – Луцьк : РВВ "Вежа" Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2000.

БУС – Стоянов І. А., Чмир О. Р. Болгарсько-український словник / І. А. Стоянов, О. Р. Чмир. – К. : Наук. думка, 1988. – 780 с.

I. Волинсько-поліські говірки

- ГГ – Гуцульські говірки. Короткий словник / відп. ред. Я. Закревська.** – Львів, 1997. – 232 с.
- Геров – Геров Н. Речник на българския език.** – Т. I-V. – София : Български писател, 1975-1978.
- Гом – Народная лексіка Гомельшчыны ў фальклоры і мастацкай літаратуры.** – Мінск, 1983. – 174 с.
- Горбач – Горбач О. Зібрані статті / О. Горбач.** – Т. V. Діялектологія. – Мюнхен, 1993. – 660 с.
- Горбач-1 – Горбач О. Словник північно-підляської говірки села Добровода близько Гайнівки (Польща) / О. Горбач // Збірник пам'яті Ярослави Закревської / Діалектологічні студії. 3. – Львів, 2003. – С. 454-488.**
- Громик – Громик Ю. В. Прислівники відзайменникового походження у західнополіських говірках української мови : Автореферат дис. ...канд. філол. наук. спеціальність 10.02.01 – українська мова / Ю. В. Громик.** – К., 1999. – 17 с.
- Громик-1 – Громик Ю. Прислівники просторової семантики у західнополіських говірках / Ю. Громик // Полісся: етнікос, традиції, культура.** – Луцьк : Вежа, 1997. – С. 211-221.
- Даль – Даль В. Толковый словарь живаго великорусского языка / В. Даль.** – Т. I – IV. –М. : Русский язык, 1981 – 1982.
- Деулино – Словарь современного русского народного говора (д. Деулино Рязанского района Рязанской области).** – М. : Наука, 1969. – 614 с.
- Дзен – Дзендерівський Й. О. Лінгвістичний атлас українських народних говорів Закарпатської області УРСР (Лексика) : у трьох частинах / Й. О. Дзендерівський.** – Ч. I. – Ужгород, 1958; Ч. II. – Ужгород, 1960; Ч. III. – Ужгород, 1983.
- Дон – Большой толковый словарь донского казачества.** – М. : Русские словари – Астрель – ACT, 2003. – 608 с.
- Друль – Друль І. Словник говірки села Грабовець Стрийського району Львівської області / І. Друль.** – Луцьк, 2006. – 200 с.
- ДСБ – Дыялектны слоўнік Брэстчыны.** – Мінск : Навука і тэхніка, 1989. – 294 с.
- Желех – Желеховский Є., Недільський С. Малоруско-німецкий словарь : У двох томах.** – Львів, 1886.
- Корzonюк – Корзонюк М. М. Матеріали до словника західноволинських говірок / М. М. Корзонюк // Українська діалектна лексика.** – К. : Наук. думка, 1987. – С. 62-267.
- Латта – Латта В. Атлас українських говорів Східної Словаччини / В. Латта.** – Bratislava, 1991. – 552 с.
- Машеве – Говірка села Машеве Чорнобильського району / Укладачі Ю. І. Бідношия, Г. В. Воронич, Л. В. Дика та ін. : У 4-х частинах.** – К. : Довіра, 2003.
- МСГГ – Піпаш Ю., Галас Б. Матеріали до словника гуцульських говірок.** – Ужгород, 2005. – 266 с.
- Лексічны атлас – Лексічны атлас беларускіх народных гаворак : У пяці тамах.** – Т. 2. – Мінск, 1994. – 145 с. + 354 карт.
- Лесів – Лесів М. Українські говірки у Польщі / М. Лесів.** – Варшава : Український архів, 1997. – 492 с.
- Лис – Лисенко П. С. Словник поліських говорів / П. С. Лисенко.** – К. : Наукова думка, 1974. – 261с.
- Лук – Лукьянюк К. М. Суффиксальное словообразование в буковинских говорах (прямая суффиксация) : Автореферат ... канд. филол. наук.** – Черновці, 1966. – 23 с.
- Мос – Москаленко А. А. Словник діалектизмів українських говірок Одесської області.** – Одеса, 1958. – 76 с.
- Негрич – Негрич М. Скарби гуцульського говору: Березовý.** – Львів : Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2008. – 224 с.

Ониш – Онишкевич М. Й. Словник бойківських говірок : у двох частинах / М. Й. Онишкевич. – К. : Наук. думка, 1984.

Пшепюр – Пшепюрська-Овчаренко М. – Мова українців Надсяння / М. Пшепюрська-Овчаренко. – Перешиль, 2007. – 299 с.

Сабадош – Сабадош І. Словник закарпатської говірки села Сокирниця Хустського району / І. Сабадош. – Ужгород : Ліра, 2008. – 480 с.

СБГ – Словник буковинських говірок / за ред. Н. В. Гуйванюк. Чернівці : Рута, 2005. – 688 с.

СБГ ПЗБ – Слоунік беларуських гаворак паўночна-заходній Беларусі і яе пагранічча. – Т. I – V. – Мінск : Навука і тэхніка, 1979 – 1986.

СДЛЛ – Сікорська З. С., Шевцова В. О., Шутова Л. І. Словник діалектної лексики Луганщини / за ред. З. С. Сікорської. – К. : Шлях, 2002. – 224 с.

СЗГ – Аркушин Г. Л. Словник західнополіських говірок : у двох томах / Г. Л. Аркушин. – Луцьк : Вежа, 2000.

СУСГ – Глуховцева К., Леснова В., Ніколаєнко І., Терновська Т., Ужченко В. Словник українських східнословобожанських говірок. – Луганськ, 2002. – 234 с.

Тур – Тураускі слоунік / складальнік А. А. Крывіцкі, Г. А. Цыхун, І. Я. Яшкін. – Т. I – V. – Мінск : Навука і тэхніка, 1982 – 1987.

УГР – Павлюк М., Робчук І. Українські говори Румунії : Діялектні тексти. – Едмонтон – Львів – Нью-Йорк – Торонто, 2003. – 784 + XV с.

Чаб – Чабаненко В. А. Словник говірок Нижньої Наддніпрянщини / В. А. Чабаненко : у 4-х томах. – Запоріжжя, 1992.

Шило – Шило Г. Наддністрянський регіональний словник. – Львів – Нью-Йорк, 2008. – 288 с.

Janów – Janów J. Słownik huculski. – Kraków : Wydawnictwo naukowe DWN, 2001. – 294 s.

Rieger – Rieger J. Słownictwo i nazewnictwo łemkowskie. – Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Semper, 1995. – 256 s.

SW – Karłowicz J., Kryński A., Niedźwiedzki W. Słownik języka polskiego. – T. I-VIII. – Warszawa, 1900-1923.

Умовні скорочення назв діалектів та мов

біл. – білоруська	лемк. – лемківський	слоб. – слобожанський
бойк. – бойківський	мак. – македонська	словен. – словенська
болг. – болгарська	наддн. – наддністрянський	с-над. – середньонаддністрянський
бук. – буковинський	надсян. – надсянський	с-п. – середньополіський
вол. – волинський	н-луж. – нижньолужицька	степ. – степовий
гут. – гуцульський	п. – польська	сх-п. – східнополіський
зак. – закарпатський	под. – подільський	ч. – чеська
зх-п. – західнополіський	рос. – російська	

Література

1. Аркушин Г. Л. Західнополіські деривати з суфіксом -к(-а) / Г. Л. Аркушин // Мовознавство. – 2001. – № 4. – С. 40–46.
2. Аркушин Г. Іменний словотвір західнополіського говору : Монографія / Г. Л. Аркушин. – Луцьк : РВВ "Вежа" Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 2004. – 764 с.
3. Божков Р. Димитровградският (цирилодиският) говор / Р. Божков. – Софія, 1984. – 193 с.

I. Волинсько-поліські говірки

4. Брошняк (Пискач) О. Д. Прислівники в українських говорах Закарпаття : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук / О. Д. Брошняк. – Ужгород, 1996. – 23 с.
5. Жилко Ф. Т. Нариси з діалектології української мови / Ф. Т. Жилко. – К. : Радян. шк., 1966. – 307 с.
6. Жовтобрюх М. А., Волох О. Т., Самійленко С. П., Слинько І. І. Історична граматика української мови. – К. : Вища шк., 1980. – 319 с.
7. Жовтобрюх М. А., Кулик Б. М. Курс сучасної української літературної мови. – Ч. I. – К. : Радян. шк., 1965. – 424 с.
8. Забєліна В. П. Розмовні та діалектні варіанти прислівників займенникового походження / В. П. Забєліна // Структура і розвиток українських говорів на сучасному етапі : Тези доповідей і повідомлень XV Республіканської діалектологічної наради. – Житомир, 1983. – С. 137–138.
9. Матвіяс І. Г. Курс сучасної української літературної мови. Морфологія / І. Г. Матвіяс. – К. : Радян. шк., 1962. – 164 с.
10. Німчук В. В. Словотвір часток у закарпатських верхньонадборжавських говірках / В. В. Німчук // Славістичний збірник. – К., 1963. – С. 142–157.
11. Ощипко І. Й. Взаємодія української літературної мови і територіальних діалектів у прислівниковому словотворі / І. Й. Ощипко // Українська літературна мова в її взаємодії з територіальними діалектами. – К. : Наук. думка, 1977. – С. 121–127.
12. Статеєва В. И. Дедеминутизация в украинском языке : автореф. дисс.на соискание ученой степени канд. филол. наук / В. И. Статеева. – Ужгород, 1982. – 19 с.
13. Warchoł S. Geneza i rozwój słowiańskich formacji ekspresywnych z sufiksальным -k- i -c- / S. Warchoł. – Warszawa – Łódź : Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 1984. – 416 s.